

Bliska jest chwala Mesjasza

„Wszystko poddałeś pod nogi jego” – Psalm 8:7.

iął od Ojca mego” – Obj. 3:21, 2:26-27.

Nasz tekst jest proroctwem dotyczącym Boskiego zamiaru, że Królestwo Mesjasza zostanie ostatecznie ustanowione w zacności i chwale. Przewycięży ono księcia ciemności i jego panowanie grzechu i śmierci. Stopniowo uwolni ludzkość, uzdrawiając ją z chorób grzechu, otwierając ich zaślepione oczy wyrozumienia i przygotowując ich głuche uszy na posłannictwo Boskiej łaski i pokoju. Ostatecznie wszelkie kolano się skłoni i każdy język wyzna chwałę Bożą. Z treści naszego tekstu wynika, że Boska moc będzie użyta przez Mesjasza i Jego Królestwo dla pełnego poddania Mu wszystkich ziemskich rzeczy.

Ode dnia do dnia powtarzamy Pańską modlitwę:

„Przyjdź królestwo twoje, bądź wola twoja jako w niebie tak i na ziemi”.

Wypełnienie jej byłoby niemożliwe, gdyby nie towarzysząca obietnica Biblii, że obecna dyspensacja opowiadania Ewangelii ma na celu przygotowanie drogi do tego Mesjańskiego Królestwa i mocy jego panowania. Wielu chrześcijan całkowicie przeoczyło ten zarządek Boskiego planu, że nowa dyspensacja ma być wprowadzona w czasie ucisku, który zniszczy to, co nie jest zgodne z Boskimi normami.

KRÓLESTWO MOCY I CHWAŁY

Przypominamy o Boskim dekreście dotyczącym Królestwa Mesjasza, zanotowanym w Psalmie:

„Dam ci narody dziedzictwo twoje, a osiadłość twoją granice ziemi. Potrzesz ich laską żelazną, a jako naczynie zduńskie pokruszysz je” – Psalm 2:8-9.

To proroctwo odnosi się do naszego Pana, który oświadczył, że wypełnienie tegoż nastąpi po skompletowaniu Jego Kościoła dla uczestniczenia z Nim w dziele przyprowadzenia świata do właściwego podporządkowania zasadom sprawiedliwości, słuszności i miłości. Mówi On:

„Temu kto zwycięży... dam mu władzę nad poganami i będzie ich rządził laską żelazną, jako statki garncarskie skruszeni będą, jakom i ja wz-

będne zastosowaniu Pisma przedstawiającego przeniesienie panowania nad ziemią od księcia ciemności i przekazanie go Księżciu światłości zamieszało umysł wielu i skierowało je do oczekiwania rzeczy przeciwnych Boskiemu Słowu. Pismo Święte zawiera wiele tekstów na poparcie stopniowego nawracania świata i wyjaśnia, że to przeniesienie nie nastąpi przez nawrócenie świata – że nastąpi to dzięki przyjęciu przez Mesjasza narodów w dziedzictwo nabyte przez Niego na Kalwarii. Ludzkość stanie się Chrystusową przez zwycięską moc strasznego ucisku, w którym narody będą rozgniewane, gdy przyjdzie gniew Boży (Obj. 11:15-18).

KOŁYSZĄCE SIĘ WAHADŁO

Dawno temu nasi praojcowie studiowali Pismo Święte, lecz błędnie je rozumieli i stosowali. Oni pojmowali, że Bóg dał Kościołowi władzę ustanowienia Jego Królestwa. Zaręczona panna – Kościół – stała się złączona lub zaślubiona ze światem – z cywilnymi władzami – i zaprzestała oczekiwać i prosić o Niebiańskiego Oblubieńca, któremu była poślubiona przez Ewangelię. Pod wpływem oszustwa, że jest upoważniony do ustanowienia Królestwa Mesjasza i że jego dziedzictwem jest ziemskie panowanie, kościół doprowadził do unii z cywilnymi władzami, którzy go popierali. Kościół dążył do ustanowienia Królestwa Mesjasza, do stosowania i wypełnienia tych proroctw.

Została dokonana próba opanowania świata laską żelazną przez cywilne rządy i poddanie pod stopy kościoła wszystkiego, co było przeciwne jego prawom i interesom. Wskutek tego błędnego interpretowania Słowa Bożego świat został zbroczony krwią, a straszliwe okrucieństwa były popełniane przez jawnych naśladowców Chrystusa, którzy choć szczerze, pod każdym względem służyli sprawie Szatana, fałszywie przedstawiając sprawy Boże.

Niedoskonały człowiek jest skłonny popadać z jednej krańcowości w drugą. Stąd odrażające myśli o Chrystusowym opanowaniu świata ogniem i mieczem, przez zaskakujące mordercze śruby, koła tortur i stosy Inkwizycji, ogólne błędne zrozumienie skierowane ku nadziei opanowania świata przez posłuszeństwo Ewangelii. Ten drugi błąd nie jest tak poważny pod wielu względami jak pierwszy – nie pociąga za sobą strasznych okrucieństw w imię Boga i Zbawiciela. Jednakże jest on tak samo zwodniczy wobec Prawdy. Odrzuca on Słowo Boże i głosi ludzką teorię, że głoszenie Ewangelii służy nawróceniu świata. Słowo Boże mówi, że głoszenie

Ewangelii jest w celu wybrania Kościoła, aby był on współdziedzicem w Jego Królestwie. Jeśliby Kościół mógł nawrócić świat przez Ewangelię, byłoby to bardzo piękne. Lecz niedorzecznością jest oczekiwać tego wbrew doświadczeniom minionych stuleci i wobec wyraźnych oświadczeń Słowa Bożego. Wszyscy wiedzą, że świat nie został nawrócony i że chrześcijaństwo nie może nawrócić ludzi w swoim własnym gronie, więc próżno byłoby oczekiwać nawrócenia pogan poza granicami. Jeśli wielkie religijne ośrodki takie jak Londyn, Rzym czy Waszyngton nie są bliższe wykonywania woli Bożej tak, jak jest ona czyniona w niebie, jaką można mieć nadzieję o lepszych wynikach w pogaństwie?

Nie mówimy ani słowa przeciwko zagranicznym misjom. Niech Bóg broni! Stosownie do tego, jakie mamy sposobności nieść światło Prawdy do krajów bardziej zagrożonych w mrokach barbarzyństwa, czynmy to. Lecz jeśli jest taka możliwość, nieśmy prawdziwe światło ze Słowa Bożego. Lecz starajmy się utrzymywać nasze lampy, abyśmy sami mogli mieć to prawdziwe światło w naszym uprzywilejowanym kraju. Usilnie podkreślamy, że chrześcijanie powinni powrócić do nauczania biblijnego. Aby to czynić, każda denominacja powinna odrzucić sekciarskie okulary, które uszkadzały duchowy wzrok wszystkich nas. Wszystkie prawdziwe dzieci Boże powinny na nowo studiować Boski plan, który pokazuje nam, gdzie jesteśmy, a także port, do którego powinniśmy zdążyć.

DZIEDZICE KRÓLESTWA

Tak czyniąc wszystko jest proste. Cienie i mgły ciemności precz ustępują. Zaczynamy uświadamiać sobie i widzieć, że członkowie wybranego Kościoła, którzy zostali zbawieni, są wybierani ze świata do szczególnego, wysokiego urzędu - jako współdziedzice ze swym zbawicielem. Niewybrani nie są posyłani na wieczne cierpienie ani do czyśćcowych tortur, lecz zwyczajnie śpią, oczekując chwalebnego zmartwychwstania w poranku Nowej Dyspensacji - ustanowienia Królestwa Mesjasza w mocy dla ich uwolnienia z kajdan grzechu i z domu więzienia - grobu. Jeżeli to posłannictwo pójdzie do pogan na Dalekim Wschodzie, bez wątplenia uczyni z tymi ludźmi to samo, jak to czyni na Zachodzie. Wszyscy otrzymują oświecenie, niektórzy z nich zostaną pociągnięci do świątobliwego życia i przy Boskiej opatrności będą przygotowani do chwały, czci i nieśmiertelności z Jezusem podczas Jego wtórej obecności przez chwalebna „przemianę” pierwszego zmartwychwstania.

NAWIĄZANIE DO TEMATOWEGO TEKSTU

W Psalmie 8 znajdujemy zdumienie proroka na temat wielkości Stworzyciela, jaka jest objawiona w naturze, a szczególnie w gwiazdzistym firmamencie. Wyraża on zdziwienie, że tak wielka istota otacza ludzkość opieką w jej opłakanym, upadłym i grzesznym stanie. Prorocz

przekazuje znajomość faktu, że Bóg od początku zamierzył odkupienie każdego członka ludzkiej rodziny. Prorok odpowiada na swe własne pytanie, czym jest człowiek, wyjaśniając, że zanim porzucił rękę swego Stworzyciela, był ukoronowany chwałą i czcią jako ziemski obraz swego Stwórcy, jedynie nieco mniejszy w stopniu lub skali od aniołów. Został on stworzony, aby panował nad ziemskimi dziełami Bożymi. Jest tu wzmianka, że Bóg nawiedza człowieka w słusznym czasie, co oznacza przywrócenie ziemskiego panowania i uwolnienie ludzkiego króla od grzechu i śmierci. Nic w prorocztwie nie jest podane w szczegółach, ponieważ nie był wtedy właściwy czas na objawienie szczegółów.

PO STULECIACH AP. PAWEŁ KOMENTOWAŁ

Ap. Paweł wyjaśnia: „*Teraz bliższe jest nasze zbawienie, niż gdyśmy uwierzyli*”. Większa bliskość powinna uczynić zarysy tego zbawienia bardziej widoczne. Nawiązując do prorocztwa Daniela pokazuje nam, że zawiera ono restytucję ludzkości, przywrócenie rodzaju ludzkiego do obrazu i podobieństwa Bożego i do pełnego panowania nad ziemią - odkupienia w pełni usuwającego przekleństwo.

„*Lecz - apostoł dodaje - jeszcze nie widzimy aby mu wszystkie rzeczy poddane były*” - Hebr. 2:8-9.

Czy coś już widzimy? Czy powstała jakaś gwiazda nadziei gwarantująca nadchodzące błogosławieństwa? Tak! Apostoł wyjaśnia: „*Widzimy Jezusa uczynionego mało mniejszym od aniołów, ukoronowanego chwałą i czcią*” - tak jak był pierwszy człowiek - na to, aby mógł „*ucierpieć śmierć*”, na to, aby mógł być Zbawicielem lub Odkupicielem pierwszego człowieka i jego rodziny - ludzkości.

Tak więc widzimy, że zostały położone fundamenty pod Boskie przywrócenie łaski dla ludzkości - ofiara za grzech, pojednanie okrywające Adama i wszystkich z jego rodu. Co za wspaniała nadbudowa błogosławieństw zostanie osiągnięta na tym szerokim i łaskawym fundamencie! Lecz pytamy: Dlaczego taka długa zwłoka ponad dziewiętnaście stuleci i nadal dzieło podźwignięcia Adamowego rodu z grzechu i śmierci zaledwie wzięło swój początek - jedynie oczy i uszy duchowego wyrozumienia Kościoła zostały otwarte, umożliwiając im przyjsć do jedności z Bogiem przez Chrystusa.

ODPOWIEDŹ JEST WAŻNA

Jest to chyba jasno widoczne, że dzieło obecnego Wieku Ewangelii miało za cel szczególnie wybrać Kościół, współdziedziców Chrystusa w Jego Mesjanistycznym Królestwie. Dlatego nie może być dana żadna in-

na odpowiedź, dlaczego Najwyższy tak długo zwlekał z przywróceniem na ziemi Królestwa Bożego. Błogosławieństwa tego Królestwa, oczekiwane i wyprasane w modlitwie, należą jeszcze do przyszłości. One nie mogą przyjść, dopóki pierwiastki nie zostaną z ziemi zebrane. Ap. Jak. 1:18 oświadcza, że Kościół jest rodzajem pierwiastków pomiędzy Boskim stworzeniem. Przez te pierwiastki Boskie błogosławieństwo będzie operować pomiędzy ludźmi przez tysiąc lat, aby odrestaurować to, co zostało utracone - ludzka doskonałość na obraz i podobieństwo Stwórcy. Argument ap. Pawła podąża w tym samym kierunku. Oświadcza on, że pierwszym zarysem Boskiego planu jest przyprowadzenie wielu synów do chwały - jako współdziedziców z Jezusem. Jak Jezus stał się doskonałym przez cierpienia, tak również Jego naśladowcy, kroczący za Nim jako za swym Wodzem i Mistrzem, postępujący Jego śladami, muszą być również udoskonalonymi przez cierpienia, gdyż

„jeżeli z nim cierpimy, z nim też królować będziemy” - Hebr. 2:10; 2 Tym. 2:12.

Idąc dalej apostoł omawia tę poświęconą klasę - Głowę i Ciało. Są oni poświęceni lub oddzieleni pod szczególnym przymierzem. Dlatego czytamy:

„Zgromadźcie mi świętych moich, którzy ze mną uczynili przymierze przy ofierze” - Psalm 50:5.

To szczególnie poświęcenie lub oddzielenie na ofiarę oznacza tę małą gromadkę synów Bożych jako odłączonych i wyróżnionych spośród innych Boskich stworzeń. Wraz ze swym Panem i Głową są dziedzicami Bożymi, współdziedzicami z Jezusem ich Panem, jeżeli cierpią wraz z Nim. Zbawiciel, który ich poświęca i ci, którzy bywają przez Niego poświęceni, *„z jednego są wszyscy (Ciało lub Maluczkie Stado), dla której przyczyny nie wstydzi się nazywać ich braćmi, mówiąc: Opowiem imię twoje braciom moim, w pośrodku zgromadzenia śpiewać ci będę” - Hebr. 2:11-12.*

JEZUS CHRYSZTUS I JEGO DZIECI

Apostoł rozszerza swój argument, włączając tu ogólny zarys okupowego dzieła Mesjasza - obejmującego poza Kościołem, Jego Ciałem, także Adama i wszystkie narody ziemi. Św. Paweł cytuje w dowód tego: *„Oto ja i dzieci, które mi dał Bóg”*. To stwierdzenie oczywiście stosuje się do tych, którzy będą zbawieni ziemskim zbawieniem podczas Tysiąclecia. Że to nie może stosować się do Kościoła, jest całkiem jasne, gdyż nigdy nie byliśmy nazywani dziećmi Chrystusa, lecz Jego braćmi, Jego małżonką, Jego członkami.

Ponadto św. Piotr z naciskiem podkreśla, mówiąc: *„Mój Ojciec i wasz Ojciec”*. Nigdy nasz Mistrz nie mówił o sobie jako o Ojcu swego Kościoła ani nie byłoby to odpowiednią figurą, aby On był przedstawiony jako poślubiający swoje własne dzieci. Wręcz przeciwnie, On proci oświadczył, że będzie Ojcem odrodzonej ludzkości. Dla świata stał się On drugim Adamem. Pierwszy Adam, będący głową lub ojcem ludzkości, nie spełnił swego zadania, aby dać jej doskonałe życie z powodu swego nieposłuszeństwa, przez które sam znalazł się pod wyrokiem śmierci. Logos opuścił niebiańską chwałę, stał się ciałem i był ukoronowany chwałą i czią jak pierwszy człowiek, aby mógł skosztować śmierci za każdego człowieka, aby mógł odkupić rodzaj ludzki spod wyroku śmierci. Czyniąc zadośćuczynienie za grzech, On przyłączył do siebie swych wybranych, którzy stawiają swe ciała ofiarą żywą, świętą i przyjemną Bogu, jako Jego członkowie. W postępowaniu ze światem Pan oficjalnie zajmie miejsce życiodawcy lub rodzica dla odrestaurowania, odrodzenia, ożywienia, wzbudzenia i podniesienia wszystkich chętnych i posłusznych podczas tysiąca lat Jego Mesjanistycznego Królestwa.

Wszyscy Mu posłuszni będą mieli możliwość odzyskania wszystkiego, co zostało stracone przez Ojca Adama - ludzką doskonałość w ziemskim raju wraz z wiecznym życiem i społecznością z Bogiem.

WSZYSTKIE RZECZY ZOSTANĄ MU PODDANE

W brzasku tego tysiącletniego dnia, w którym Jego Królestwo dokona całkowitego usunięcia przekleństwa, jak stosowną rzeczą jest rozważanie tematowego tekstu! Miejmy w pamięci fakt, że Pan specjalnie powiedział, iż będą znaki, przez które Jego lud może poznać czas, w którym może oczekiwać szybkiego wypełnienia łaskawych obietnic, że Królestwo Jezusa odtrze wszelką łzę z każdej twarzy, zawiąże wszystkie skruszone serca, uwolni wszystkich jeńców grzechu i wyprowadzi ich z grobu.

Św. Paweł nawiązuje do naszego tekstu, gdy omawia panowanie Mesjasza (1 Kor. 15:28). Oświadcza on, że Boska moc położy wszystkie rzeczy pod nogi Mesjasza, że będzie On panował chwalebnie i zwycięsko i że przy zakończeniu Jego udanego dzieła odda Królestwo Ojcu, odrestaurowane do pierwotnej chwały człowieczeństwa, gdzie nie będzie żadnego buntu, ponieważ wszyscy dobrowolni grzesznicy będą wyniszczeni.

Jak piękne, jak zupełne są Boskie zarządzenia dotyczące wielkiego dzieła, naszkicowanego w Biblii jako Boski plan wieków! Gdy cała ludzkość dojdzie do poznania Jego mądrości, sprawiedliwości, miłości i mocy, wszelkie kolano się skłoni i wszelki język wyzna Jego chwałę i majestat. Z pewnością liczba zniszczonych we

wtórej śmierci będzie stosunkowo mała!

**Z książki: „Harvest Gleanings”, str. 669-671.
Tłum. z ang. A.Z.**

C.T. Russell
R-
„Straż”